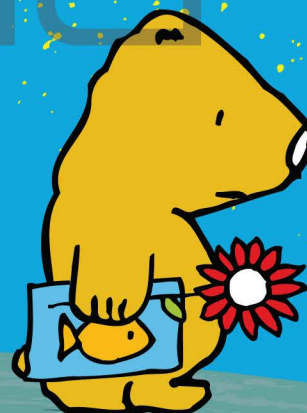
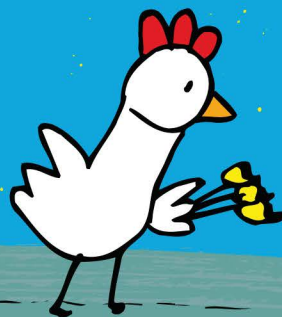
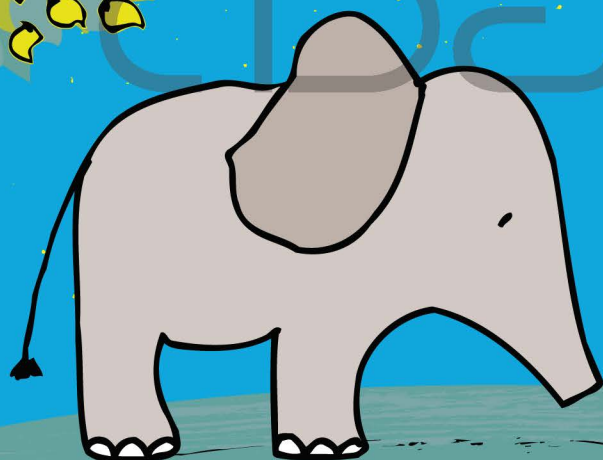
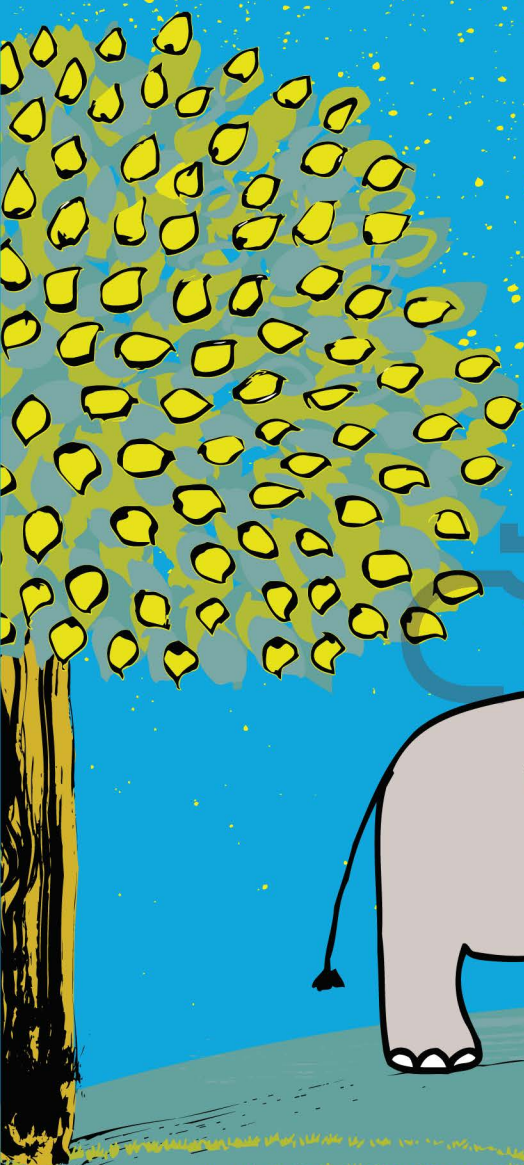

เรียนรู้เรื่องการพราจาก
แม้จะเศร้า แต่เข้าใจไม่ยาก

คุณตาจำ ลาก่อน

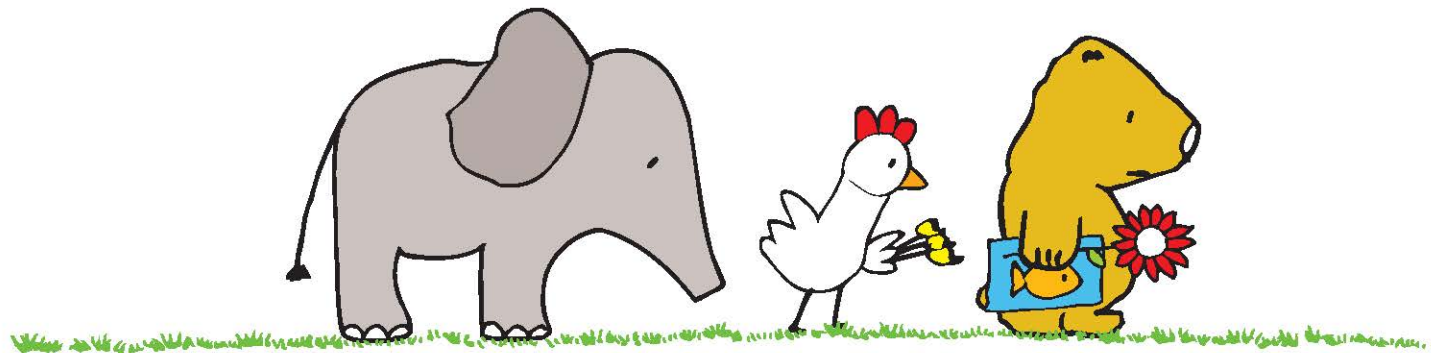

Jelleke Rijken และ Mack van Gageldonk เรื่อง Mack van Gageldonk ภาพ วิชุดา โอภาสโสภณ แปล

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ คำนึง

คุณตาจำ ลาก่อน

ตัวอย่าง

Jelleke Rijken และ Mack van Gageldonk เรื่อง Mack van Gageldonk ภาพ
วิชุดา โอภาสไศยมณฑล แปล

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

เด็กรู้จักความตายตามที่เป็นจริงเมื่ออายุประมาณ 9 ขวบ คือหลังจากพัฒนาการช่วง pre-operation สิ้นสุดแล้วเล็กน้อย และเด็กรู้จัก “เวลา” แล้ว กล่าวคือความตายมีสาเหตุ เป็นที่สิ้นสุด ไม่หวนคืน และหลีกเลี่ยงมิได้ (causality, eventuality, irreversible, inevitable) ก่อนหน้า 9 ขวบ เด็กไม่รู้จักความตายเท่าไรนักแม้ว่าผู้ใหญ่จะอธิบายอย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วเด็กจะใส่ใจหรือกังวลเรื่องการพลัดพราก (separation) เสียมากกว่า เช่น คุณแม่ตายแล้วจะไปจากเขา หรือเปล่า หรือกังวลเรื่องใครจะเป็นผู้ดูแลเขาต่อไป ใครจะอ่านนิทาน ใครจะนอนกับเขา เป็นต้น

สำหรับเด็กเล็กเราให้ความมั่นใจกับเด็กได้ว่าคุณแม่ไม่ได้จากไปไหนแต่อยู่บนสวรรค์และคอยดูแลเขาอยู่ สำหรับเด็กโตเราให้ความมั่นใจกับเด็กได้ว่าเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งให้อยู่คนเดียวอย่างแน่นอน

การบอกเล่าเรื่องความตายแก่เด็กมิใช่เรื่องยาก เราไม่จำเป็นต้องอธิบายละเอียดหรือพิสดาร การเล่าให้เด็กฟังถึงพิธีกรรมหรือพิธีการหลังความตาย หรือการให้เด็กได้เข้าร่วมพิธีกรรมหรือพิธีการเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง การพาเด็กไป “ลา” ผู้ตายเป็นกลวิธีที่ทำได้ไม่ยากและช่วยให้เด็กรู้เรื่องที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วอย่างง่าย ๆ

การร้องไห้มิใช่เรื่องควรกังวล แต่ที่แท้แล้วเป็นกระบวนการผ่านความโศกเศร้า (mourning process) ที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องผ่านหลังการตายของบุคคลอันเป็นที่รัก และเมื่อผ่านแล้วชีวิตก็จะเริ่มต้นใหม่ได้อีกครั้งหนึ่งโดยไม่จมอยู่กับความเศร้านานมากจนเกินไป นั่นคือ “ไปตกปลา กันเถอะ”

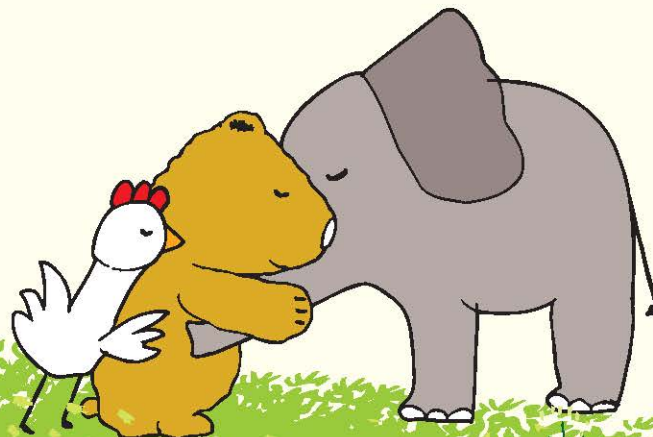

คุยกับคุณพ่อคุณแม่

หากคุณพ่อคุณแม่กำลังกังวลหรือลังเลที่จะคุยเรื่องความตาย ความสูญเสีย และการพรากจากให้ลูกฟังเพราะเกรงว่าจะทำให้เขาเศร้าจนเกินไป คิดว่าลูกยังเด็กเกินไปที่จะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ หรือไม่รู้จะอธิบายอย่างไรดี นิทานเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยคุณพ่อคุณแม่ได้ **คุณตาจำ ลาก่อน** เล่าเรื่องราวของหมีน้อยที่มีนัดกับคุณตาจะไปตกปลากัน แต่คุณตาไม่มาตามนัด เมื่อไปพบร่างคุณตาที่นอนแน่นิ่ง ทั้งคุณช้างยังบอกอีกว่าคุณตาตายแล้ว หมีน้อยไม่เข้าใจ ทว่าเมื่อได้ฟังคุณช้างอธิบายเรื่อง “ความตาย” เขาจึงเข้าใจ ยอมรับและก้าวต่อไป เพราะหมีน้อยรู้ว่าคุณตาจะอยู่กับเขาตลอดไป

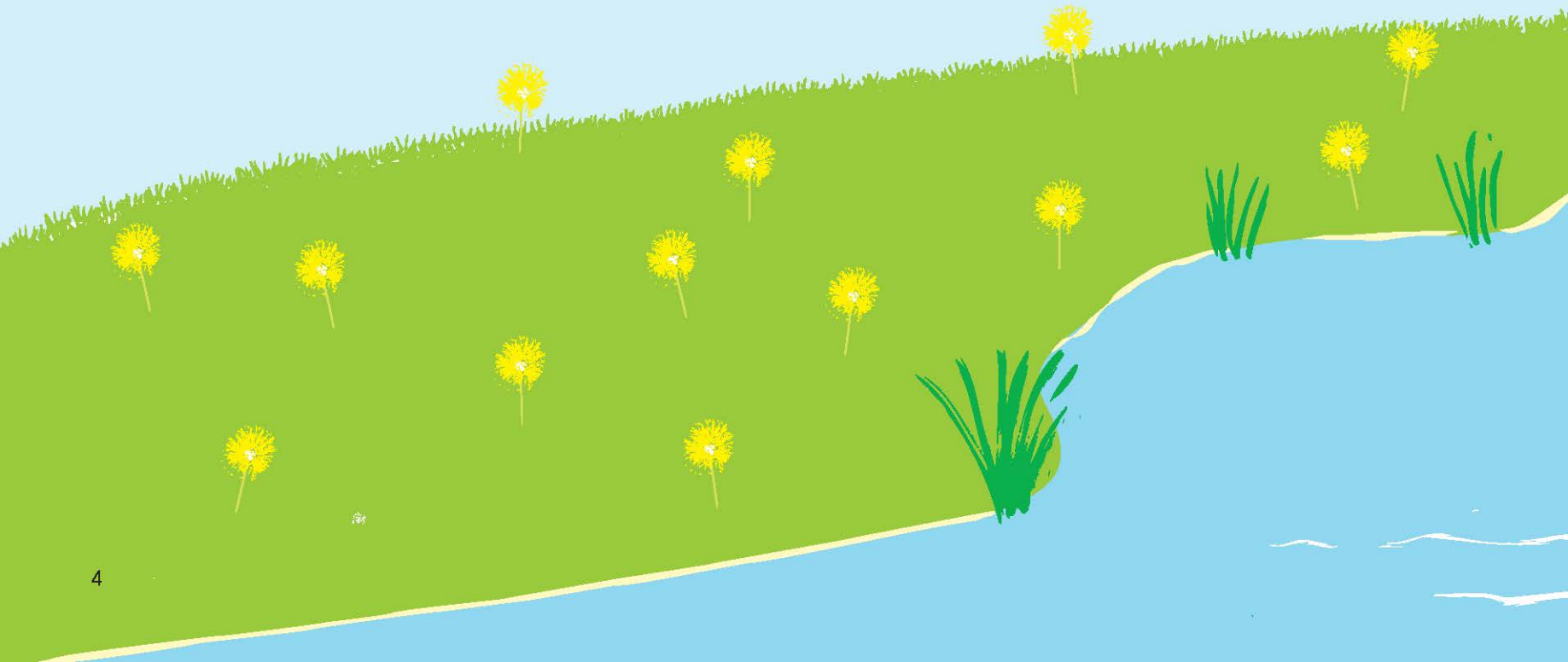
นานมีบุ๊คส์คิดดีหวังเป็นอย่างยิ่งว่านิทานเรื่องนี้จะช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจและยอมรับเรื่องการพรากจากมากขึ้น เพื่อให้มีจิตใจที่พร้อมเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการอ่านหนังสือเล่มนี้จะช่วยสานสัมพันธ์ในครอบครัวให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

นานมีบุ๊คส์คิดดี

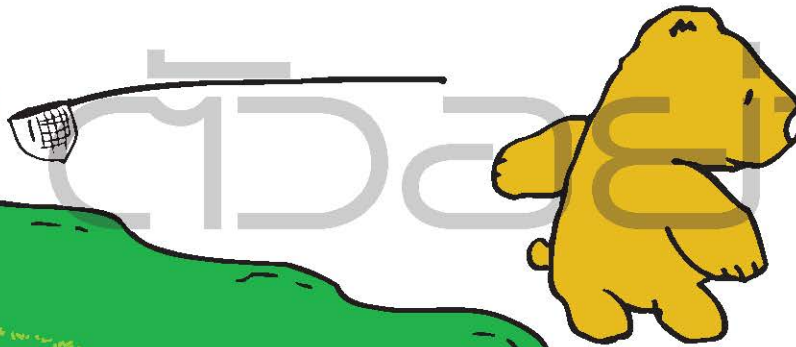
เวลาเช้าตรู่ พระอาทิตย์เพิ่งโผล่พ้นขอบฟ้า
หมिन้อยกำลังรอคุณตาเพื่อไปตกปลาด้วยกัน
ว่าแต่คุณตาอยู่ไหนนะ น่าจะมาถึงแล้วนี่นา
ทันใดนั้นนกตัวหนึ่งบินตรงมา
“เร็วเข้าๆ” นกร้องเรียก “ตามมาเร็ว เกิดเรื่องแล้ว!”

ตัวอย่าง

หมिन้อยรีบวิ่งตามนกไปเร็วจ้ะ
“เกิดอะไรขึ้นนะ” หมิน้อยคิด
เอ๊ะ! ทำไมคุณตานอนบนหญ้าแบบนี้
พวกเราควรจะได้ไปตกปลาด้วยกันไม่ใช่หรือ
หมिन้อยค่อย ๆ ย่องเข้าไปหาคุณตา

ଚଢ଼େଇ ଓ ମା

